

รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐาน สถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

Management Model for Leveraging the Educational Quality Standard, Office of Rio-Et Primary Education Area 1

ดร.สุวัฒน์พงษ์ ร่มศรี¹, รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ²

Dr. Suwatthaphong Romsri¹, Assoc. Prof. Dr. Sanya Kenaphoom²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการการบริหารจัดการ 2) พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษา และ 3) ประเมินรูปแบบการบริหารจัดการ กลุ่มเป้าหมายเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ที่คุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานจากการประเมินของ สมศ.รอบที่ 2 จำนวน 7 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูล แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึกการประชุม และแบบประเมิน วิธีดำเนินการวิจัยเป็นกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาและความต้องการการบริหารจัดการที่สำคัญ คือ ประสิทธิภาพการวางแผนและการควบคุม จากนั้นได้ยกร่างรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษา 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย การศึกษาสภาพปัญหา

¹ ปร.ด. (การบริหารการศึกษา) ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

² รองศาสตราจารย์ อาจารย์ คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

¹ Ph.D. (Educational Administration), Educational Supervisors, Office of Rio-et Primary Education Area 1.

² Associate Professor, Lecturers, Faculty of Politics and Public Administration, Rajabhat Mahasarakham University.

การวางแผนพัฒนา ดำเนินการตามแผนการประเมินผล และรายงานผล ส่วนรูปแบบกระบวนการบริหารจัดการคุณภาพเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษามี 7 ขั้นตอน ประกอบด้วย การศึกษาสภาพปัญหา เลือกปัญหาเพื่อวางแผนพัฒนา ดำเนินการตามแผน ประเมินผล ทบทวนปรับปรุง และรายงานผล สำหรับผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐาน สถานศึกษาพบว่า มีโรงเรียนระดับปฐมวัยที่ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานอยู่ 3 โรงเรียน ได้รับผลการประเมินในระดับดีและดีมาก ส่วนระดับประถมศึกษา การศึกษาขั้นพื้นฐาน มีโรงเรียนที่ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานอยู่ 7 โรงเรียน ได้รับผลการประเมินในระดับดีและดีมาก

คำสำคัญ : รูปแบบ, กระบวนการบริหารจัดการคุณภาพ

Abstract

This research aimed to 1) study the problems and wishes of management, 2) develop a management model that can increase educational quality and improve the standard, and 3) evaluate the developed management model. The target samples were those schools under Roi-et Educational Service Area 1 that had a level of education lower than the quality standard. The instruments for the research were a recording form, an interview, the minutes of a meeting, and an evaluation form. The research methodologies were divided into 3 phases : the first phase was to study problems and wishes, the second to develop a model of management, and the third to evaluate the model. This was an action research project The research results identified the following three categories: (1) The important problems and wishes centered around two issues: effectiveness of planning and controlling and drafting a management model consisting of a study of the problem, planning, implementation, evaluation, and reporting. (2) The developed model consisted of 7 processes: study the problem, select the problems that required planning

and resolution, development planning, implementation, recheck for improvement, and reporting., (3) the evaluation of the model revealed that in the area of childhood education, there were only 3 schools that could not pass the education quality standard. The other schools had scores of good or very good. For the 234 primary schools, 7 did not pass. The remaining 227 scored good or very good.

Keyword : Model, Quality Management Processes

บทนำ

ในปัจจุบันสังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วประเทศต่างๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับเปลี่ยนนโยบายภูมิภาคระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยก็เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของความเป็นประชาคมอาเซียน (วิชรภรณ์ ทวีกุล, สัญญา เคนาภูมิ และ ยุภาพร ยุภาศ, 2558 : 110-129) จึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวให้เท่าทันต่อสถานการณ์ดังกล่าวอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งยังต้องจัดให้มีการเตรียมความพร้อมที่จะเผชิญกับสิ่งต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนจะต้องเป็นคนที่มีคุณภาพ แม้ว่าในอดีตการพัฒนาคนจะมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องแต่เนื่องจากพลวัตทางสังคมโลกได้เคลื่อนตัวอย่างรวดเร็วเป็นสังคมของโลกยุคข้อมูลสารสนเทศคนที่จะดำรงอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขจะต้องเป็นคนที่สามารถพึ่งตนเอง และพัฒนาตนเอง ได้รู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา รู้จักวิเคราะห์สถานการณ์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และที่สำคัญอย่างยิ่งต้องเป็นคนที่มีคุณธรรมและจริยธรรม สำหรับประเทศไทยในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ก็เช่นเดียวกันจะต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ปรับเปลี่ยนอย่างต่อเนื่องในหลายบริบททั้งที่เป็นโอกาส และข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของคน และระบบให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และแสวงหาประโยชน์อย่างรู้เท่าทันโลกาภิวัตน์ และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จึงกำหนดเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคนไว้ว่า ให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ความสามารถทักษะ การประกอบอาชีพ และมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550 : 11) ซึ่งเครื่องมือ

ที่สำคัญในการพัฒนานคนให้มีคุณภาพคือ กระบวนการเรียนรู้ และการศึกษา (สุวิมล ร่องวานิช, 2547 : 1)

การศึกษามีบทบาทสำคัญในการเป็นเครื่องมือ หรือกระบวนการสำคัญ ในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความสามารถ รวมทั้งพฤติกรรมเจตคติค่านิยม และ คุณธรรมของบุคคลตั้งแต่ก้าวแรกของชีวิตไปทุกช่วงอายุต่อเนื่องตลอดชีวิต คุณสมบัติ ของบุคคลที่ถูกหล่อหลอมโดยกระบวนการดังกล่าวจะเป็นปัจจัย และพลังสำคัญต่อ การพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองหรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ในการพัฒนาสังคม และประเทศชาติให้บรรลุเป้าหมายตามแผนที่กำหนดไว้จำเป็นต้อง พัฒนาการศึกษามีคุณภาพมาตรฐาน และประสิทธิภาพดีพอที่จะพัฒนาเยาวชน ในประเทศให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามกระแสโลกาภิวัตน์ รัฐจึงได้ ตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ขึ้นกำหนดให้การศึกษากลายเป็นไปเพื่อพัฒนานคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และมีคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยในหมวด 6 มาตรา 7 กำหนดให้มีระบบ ประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และมาตรฐานการศึกษา ทุกระดับ ซึ่งประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และระบบ การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก มาตรา 48 ได้กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัด และสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา และ ให้ถือว่าการประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการศึกษาที่ต้องดำเนิน อย่างต่อเนื่องมาตรา 49 กำหนดให้สำนักรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพ การศึกษา ทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และ มาตรา 50 กำหนดให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐาน บุคลากรกรรมการสถานศึกษาผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูล เพิ่มเติมในส่วนที่เห็นว่าเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจของสถานศึกษาอีกด้วย ต่อมา รัฐจึงออกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ระบุว่า สถานศึกษาต้องมีกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องประกอบด้วย (1) กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา (2) การจัดทำ แผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของ

สถานศึกษา (3) จัดระบบบริหารและสารสนเทศ (4) ดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา (5) จัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา (6) จัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา (7) จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในและ (8) จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวให้สถานศึกษายึดหลักการมีส่วนร่วมของชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยการส่งเสริมสนับสนุนและกำกับดูแลของหน่วยงานต้นสังกัดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เป็นต้นมา (ราชกิจจานุเบกษา, 2553 : 22-26)

นโยบายด้านการศึกษาที่รัฐบาลชุดปัจจุบันให้ความสำคัญเป็นลำดับแรก คือ การปฏิรูปการศึกษาเพื่อนำไปสู่เป้าหมายคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นคุณธรรมนำความรู้อย่างแท้จริงอีกทั้งมุ่งพัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ได้ครูดี ครูเก่ง มีคุณธรรม มีคุณภาพ แต่จากข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาของไทย ซึ่งประเมินโดยองค์กรภายนอกในปัจจุบันมีหลักฐานยืนยันได้ว่าคุณภาพการศึกษาทั้งด้านผู้เรียน และด้านการบริหารสถานศึกษามีหลายส่วนที่ต้องปรับปรุงและพัฒนาอย่างเร่งด่วน อาทิ 1) ผลการประเมินจากโครงการศึกษาสำรวจความรู้ และทักษะของนักเรียน กลุ่มอายุ 15 ปี ซึ่งเป็นวัยที่จบการศึกษาภาคบังคับ (Program For International Students Assessment : PISA) ในประเทศสมาชิก OECD (องค์กรเพื่อความร่วมมือ และพัฒนาทางเศรษฐกิจ) ซึ่งวัดทักษะการอ่านความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และความรู้ทางคณิตศาสตร์พบว่า นอกจากเด็กไทยจะได้คะแนนเฉลี่ยจากการวัดทั้ง 3 ด้าน อยู่ในช่วงรั้งท้าย (จากประเทศที่เข้าร่วมโครงการประเมิน จำนวน 57 ประเทศ) แล้วยังพบว่า ผลการประเมินมีแนวโน้มลดลง 2) ผลการประเมินของนักเรียนเมื่อจบช่วงชั้น ป.3 โดยสำนักทดสอบทางการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและ ป.6, ม.3 และ ม.6 จากการทดสอบระดับชาติ O-NET (Ordinary National Education Test) โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในช่วงปีการศึกษา 2549-2552 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของแต่ละวิชาเกือบทั้งหมดไม่ถึงร้อยละ 50 ยกเว้นวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้น ป.6 (ปีการศึกษา 2551) และวิชาสุขศึกษาของนักเรียนชั้น ม.6 ที่เกินร้อยละ 50 แต่ก็เกินเพียงเล็กน้อย วิชาคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องเร่งยกระดับอย่างเร่งด่วน

และ 3) ผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง (พ.ศ. 2549-2553) โดยสำนักรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) สรุปได้ว่า มีสถานศึกษาที่ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานทั้งระดับปฐมวัย และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 4,322 แห่ง จากสถานศึกษาที่เข้ารับการประเมิน จำนวน 20,373 แห่งคิดเป็นร้อยละ 22.21 และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552 : 4-6)

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 จำนวน 239 โรงเรียนที่ได้รับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกรอบสองผลการประเมินสรุปได้ว่า มีโรงเรียนที่ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานทั้งระดับปฐมวัย และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 17 โรงเรียนอย่างไรก็ตามมีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุที่โรงเรียนไม่ผ่านการประเมินคุณภาพการศึกษา ดังที่ สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ และ ศุภณัฐ ศศิวิวัฒน์ (2555) กล่าวว่า การประเมินคุณภาพโรงเรียนในปัจจุบันมีปัญหาสำคัญที่ตัวชี้วัดส่วนใหญ่ไม่ได้วัดสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนอย่างแท้จริง จึงไม่ช่วยสร้างการยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างที่ควรจะเป็น นอกจากนี้ ที่ผ่านมา การประเมินคุณภาพโรงเรียนยังสร้างภาระให้กับครูในการที่ต้องจัดเตรียมเอกสารต่างๆ มากมาย จึงเหลือเวลาในการเตรียมการสอนน้อยลง ดังที่โครงการ Teacher Watch เคยสำรวจพบว่า ร้อยละ 83 ของครูทำงานธุรการร้อยละ 20 ของเวลางาน และร้อยละ 10 ของครูทำงานธุรการร้อยละ 50 ของเวลางานนอกจากนี้ยังระบุว่า ปัญหาของคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทย มีสาเหตุมาจากการมีระบบประเมินผลที่ผิดพลาด โดยการประเมินโรงเรียนและครูแทบจะไม่มีเชื่อมโยงกับผลการเรียนรู้ของนักเรียน และยังสร้างภาระต่อครูมากมาย ซึ่งมีผลในการดึงครูออกจากนักเรียนส่วนการสอบมาตรฐานนั้น แม้โดยหลักการจะเป็นการวัดการเรียนรู้ของนักเรียนโดยตรง แต่ก็มีปัญหาคุณภาพของข้อสอบ และไม่มี การเปิดเผยคะแนนสอบเฉลี่ยของโรงเรียนต่อสาธารณะอย่างเป็นระบบ ระบบการประเมินที่เป็นอยู่จึงไม่เชื่อมโยงกับการสร้างความรับผิดชอบในการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นหัวใจในการยกคุณภาพการศึกษา

ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต้องเพิ่มประสิทธิภาพสถานศึกษาให้มีความเข้มแข็งเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้ทั้งระบบให้ทันสมัยมีความเข้มแข็งทางวิชาการและบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถ

ผ่านเกณฑ์การรับรองมาตรฐานในรอบถัดไปได้ระดับดีขึ้นไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552 : 7) โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ได้รับคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการเพิ่มประสิทธิภาพ จำนวน 7 โรงเรียน ประกอบด้วย (1) โรงเรียนบ้านขอนแก่น (นิกรราษฎร์ศรัทธาการ) (2) โรงเรียนบ้านเทิดไทย (3) โรงเรียนบ้านดงยาง (4) โรงเรียนบ้านนาคำ (5) โรงเรียนบ้านหนาด (6) โรงเรียนบ้านมะยาง และ (7) โรงเรียนบ้านยางใต้ ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงสนใจจะพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษาให้สถานศึกษาที่ไม่ผ่านการรับรองสามารถผ่านการรับรองในรอบถัดไป ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของโครงการเพิ่มประสิทธิภาพสถานศึกษาที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ต่อไป

คำถามการวิจัย

1. สภาพปัญหาการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษาเป็นอย่างไร
2. รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษาที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไร
3. รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษา
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1
3. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่
การศึกษาระยะนี้ศึกษาในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

สำหรับการพัฒนากรอบแนวคิดการวิจัยในครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้พัฒนาด้วยกระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย โดยเริ่มต้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกระบวนการบริการจัดการศึกษา จากนั้นทำการวิเคราะห์เชิงเหตุผล (สัญญา เคนาภูมิ, 2557ก) ตามด้วยการลงพื้นที่ทำศึกษานำร่อง (Pilot Study) ตามหลักการทฤษฎีฐานราก (สัญญา เคนาภูมิ, 2558ก) จากนั้นทำการบูรณาการวิธีการสร้างกรอบแนวคิดการวิจัยทั้งการทบทวนวรรณกรรม การศึกษานำร่อง การจัดการความรู้จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และการศึกษาปรากฏการณ์ด้วยทฤษฎีฐานราก เพื่อให้กรอบแนวคิดการวิจัยตกผลึกเป็นอย่างดี (สัญญา เคนาภูมิ, 2556) และได้กำหนดและเขียนเป็นกรอบแนวคิดเชิงองค์ประกอบและเชิงกระบวนการวิจัย (สัญญา เคนาภูมิ, 2557ข) โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์กรอบการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษา หมายถึง โครงสร้างของกระบวนการบริหารจัดการที่จะทำให้ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามีประสิทธิภาพ บรรลุผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้ (1) ศึกษาสภาพปัญหา (2) เลือกปัญหาเพื่อวางแผนพัฒนา (3) วางแผนพัฒนา (4) ดำเนินการตามแผน (5) ประเมินผล (6) ทบทวนปรับปรุง และ (7) รายงานผล

3. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

3.1 กลุ่มเป้าหมาย

3.1.1 ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ดเขต 1 ที่ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานรอบสองจำนวน 17 คน

3.1.2 ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ดเขต 1 ที่ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานรอบสอง จำนวน 17 โรงเรียน โรงเรียนละ 2 คน รวมเป็น 34 คน

3.1.3 ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ดเขต 1 จำนวน 25 คน

3.1.4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ดเขต 1 ที่ไม่ผ่านรับรองมาตรฐานรอบสองจากการประเมินของสำนักรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) จำนวน 7 โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านขอนแก่น

(นิกรราชภัฏศรีธธาการ) โรงเรียนบ้านมะยาง โรงเรียนบ้านเทิดไทย โรงเรียนบ้านดงยาง
โรงเรียนบ้านนาคำ โรงเรียนบ้านหนาด และโรงเรียนบ้านยางใต้

2. กลุ่มผู้ร่วมวิจัย ได้แก่

2.1 ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในโรงเรียนที่ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐาน
ทุกคน

2.2 ศึกษาพิเศษกลุ่มงานส่งเสริมพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา
จำนวน 5 คน

3. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่

คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาซึ่งได้แต่งตั้งโดย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 เพื่อตรวจสอบ ทบทวนคุณภาพ
การศึกษาของโรงเรียนในสังกัด จำนวนชุดละ 4 คน ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 เป็นประธานกรรมการ
ผู้อำนวยการโรงเรียนที่บริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาได้ประสบ
ผลสำเร็จ เป็นกรรมการ ครูผู้สอนที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาในโรงเรียน
ที่บริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาได้ประสบผลสำเร็จเป็นกรรมการ
และศึกษาพิเศษประจำเครือข่ายเป็นกรรมการและเลขานุการ

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้อยู่ระหว่าง เดือนสิงหาคม 2555 ถึง เดือน
สิงหาคม 2556

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพ และมาตรฐาน
สถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 คณะผู้วิจัยแบ่ง
ระยะของการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหา และความต้องการการบริหาร
จัดการเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษา

วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหา และความต้องการการบริหาร
จัดการเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษากลุ่มเป้าหมายได้แก่ (1) ผู้บริหาร

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ที่ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานรอบสอง จำนวน 17 คน (2) ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ที่ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานรอบสอง จำนวน 17 โรงเรียน โรงเรียนละ 2 คน ประกอบด้วย ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาจำนวน 1 คน และครูผู้สอน จำนวน 1 คน รวมเป็น 34 คน (3) ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 จำนวน 25 คน

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบสอบถามแบบปลายเปิดและแบบบันทึกข้อมูลการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการ ดังนี้ (1) การศึกษาเอกสาร (Documentary Research) (2) การนำกรอบกระบวนการบริหารจัดการที่ได้มาสร้างแบบสอบถามแบบปลายเปิดเพื่อสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการการบริหารจัดการแล้วนำกลับไปสอบถามกลุ่มเป้าหมายคือผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 17 คน ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 17 คน ครูผู้สอน จำนวน 17 คน และศึกษานิเทศก์ จำนวน 25 คน (3) จัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อประเมินสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการที่แท้จริงในการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษาโดยผู้บริหารโรงเรียนเป้าหมาย จำนวน 7 คน ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเป้าหมาย จำนวน 7 คน และศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จาก 5 กลุ่มงาน กลุ่มงานละ 1 คน เป็น 5 คน และผู้ร่วมวิจัย จำนวน 13 คน รวมผู้ร่วมสนทนากลุ่มทั้งสิ้น 32 คน และ (5) การสรุปรายงานสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการการบริหารจัดการที่ได้จากการศึกษาเอกสารการสอบถามและการจัดสนทนากลุ่ม

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษา

วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษากลุ่มเป้าหมายและกลุ่มผู้ร่วมวิจัย ได้แก่ (1) กลุ่มเป้าหมายได้แก่โรงเรียนที่ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 จำนวน 7 โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านขอนแก่น (นิกรราษฎร์ศรัทธาการ) โรงเรียนบ้านมะยาง โรงเรียนบ้านเทิดไทยโรงเรียนบ้านดงยาง โรงเรียนบ้านนาคำ

โรงเรียนบ้านหนอง และโรงเรียนบ้านยางใต้ (2) กลุ่มผู้ร่วมวิจัย ได้แก่ 1) ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนในโรงเรียนที่ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานทุกคน 2) ศึกษานิเทศก์กลุ่มงาน ส่งเสริมพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 5 คน

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูลดำเนินการเก็บ รวบรวมข้อมูล ดังนี้ (1) นำข้อมูลจากการสุ่มปรายงานที่ได้จากการศึกษาแล้วส่งเคราะห์ เอกสารการสอบถาม และการจัดสนทนากลุ่มมาจัดทำร่างรูปแบบการบริหารจัดการ (2) ได้ร่างรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษา (3) ตรวจสอบและยืนยันรูปแบบการบริหารจัดการโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 ท่าน (4) ปรับปรุงรูปแบบการบริหารจัดการ ตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะ (5) ได้รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานสถานศึกษา (6) ประชุมเชิงปฏิบัติการผู้ร่วมวิจัยเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ แนวปฏิบัติตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) แล้วบันทึก ผลการประชุม (7) ทดลองใช้รูปแบบโดยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการกับโรงเรียน กลุ่มเป้าหมายจำนวน 7 โรงเรียน ตามขั้นตอน 1) Planing 2) Action 3) Observe 4) Reflect โดยในขณะที่ทำการทดลองคณะผู้วิจัยก็ได้บันทึก ติดตามให้คำปรึกษา และนำอย่างใกล้ชิดได้มีการประชุมรับฟังสภาพปัญหาที่พบ และร่วมกันแก้ไข

ระยะที่ 3 ประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพและ มาตรฐานสถานศึกษา

วัตถุประสงค์เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานสถานศึกษากลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้แก่คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพ การศึกษาซึ่งได้แต่งตั้งโดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 เพื่อตรวจสอบ ทบทวนคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดจำนวนชุดละ 4 คน ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 เป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการโรงเรียนที่บริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาได้ประสบผลสำเร็จเป็นกรรมการ ครูผู้สอนที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพ การศึกษาในโรงเรียนที่บริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาได้ประสบผล สำเร็จเป็นกรรมการ และศึกษานิเทศก์ประจำเครือข่ายเป็นกรรมการ และเลขานุการ

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบติดตามตรวจสอบคุณภาพภายในสถานศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ (1) แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา คณะละ 4 คน ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลไปตรวจสอบ ทบทวนคุณภาพการศึกษา ในโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย 7 โรงเรียน เพื่อเป็นการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษาทั้ง 7 โรงเรียน โดยใช้แบบติดตามตรวจสอบคุณภาพภายในสถานศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2) คณะกรรมการออกติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนกลุ่มเป้าหมาย (3) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคณะกรรมการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป (4) สรุปรายงานผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 7 โรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้จัดกลุ่มประเด็นข้อความ (Word Grouping) จากการสนทนากลุ่ม ทำการอธิบายขยายความ (Explanation) โดยเรียบเรียงถ้อยคำขึ้นใหม่จากข้อมูลที่ผู้สนทนากลุ่มให้มาทำการตีความ (Interpretation) บางประโยคหรือบางถ้อยคำที่ผู้สนทนากลุ่มให้มาจำเป็นต้องตีความหรือแปลความหมายแฝง ผู้วิจัยก็จะทำการตีความถ้อยคำ ดังกล่าวโดยอาศัยบริบทของการสนทนาสนับสนุนการตีความและพรรณนาความ (Description) เป็นการร้อยเรียงถ้อยคำ โดยการจัดระบบการเกิดขึ้นก่อน-หลัง (Birth Order) ของเนื้อหาสาระจากการวิเคราะห์ พร้อมกับการพรรณนาเชื่อมโยงแต่ละเนื้อหา เหตุการณ์ให้เกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการการบริหารจัดการผลการศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานสถานศึกษาพบว่า สภาพปัญหาและความต้องการที่สำคัญ 2 ขั้นตอน คือ ประสิทธิภาพของการวางแผนและการควบคุม จากนั้นทำการยกร่างรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษา โดยมีกระบวนการที่สำคัญมี 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การศึกษาสภาพปัญหา (2) การวางแผนพัฒนา (3) ดำเนินการตามแผน (4) การประเมินผล และ (5) รายงานผล

2. ผลการพัฒนารูปแบบกระบวนการบริหารจัดการคุณภาพเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษา พบว่า มี 7 ขั้นตอน ประกอบด้วย (1) การศึกษาสภาพปัญหา (2) เลือกปัญหาเพื่อวางแผนพัฒนา (3) วางแผนพัฒนา (4) ดำเนินการตามแผน (5) ประเมินผล (6) ทบทวนปรับปรุง และ (7) รายงานผล

3. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานสถานศึกษาจากการประเมินรูปแบบพิจารณาจากผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของคณะกรรมการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาปรากฏผลดังนี้

3.1 ระดับปฐมวัยมีโรงเรียนที่ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานอยู่ 3 โรงเรียน เมื่อใช้รูปแบบการบริหารจัดการแล้วได้รับการประเมินจากคณะกรรมการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาพบว่าได้รับผลการประเมินในระดับดีถึงดีมาก

3.2 ระดับประถมศึกษา การศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา การศึกษาขั้นพื้นฐานมีโรงเรียนที่ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานอยู่ 7 โรงเรียน เมื่อใช้รูปแบบการบริหารจัดการแล้วได้รับการประเมินจากคณะกรรมการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาพบว่าได้รับผลการประเมินในระดับดีถึงดีมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันปัญหาความต้องการการบริหารจัดการคุณภาพมาตรฐานสถานศึกษาตามกรอบเนื้อหาที่ได้จากการศึกษาเอกสาร 5 ขั้นตอน คือ การวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ การประสานงาน และการควบคุมพบว่า มีสภาพปัญหาความต้องการจริงคือ การวางแผนและการควบคุมส่วนขั้นตอนอื่นๆ ไม่มีปัญหา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนที่ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งมีความเป็นอยู่ในโรงเรียนแบบครอบครัว ดังนั้นรูปแบบการปฏิบัติงานจึงไม่จำเป็นต้องมีการสั่งการและการประสานงานอย่างเป็นทางการมากนัก จึงดำเนินการได้สะดวกรวดเร็ว นอกจากนี้ครูมีจำนวนน้อยการจัดองค์การ จึงไม่ทำให้เกิดปัญหาต่อการปฏิบัติงานเพราะการทำงานจะเป็นการทำงาน โดยใช้หลักการมีส่วนร่วม ร่วมคิด ร่วมทำ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นอกจากนั้นจากการสนทนากลุ่มที่พบว่า ร่างรูปแบบการบริหารจัดการเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาสภาพปัญหา การวางแผน การดำเนินการตามแผนการประเมินผล การรายงานผล ซึ่งเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญ

ต่อเนื่องกันเป็นระบบหากขาดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่ง อาจทำให้การบริหารจัดการล้มเหลวหรือไม่บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้

2. รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานสถานศึกษาพบว่า มีอยู่ 7 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาสภาพปัญหาการเลือกปัญหาเพื่อวางแผนพัฒนาการวางแผนการดำเนินการตามแผนการประเมินผลการทบทวนปรับปรุง และการรายงานผล ซึ่งภายหลังจากการนำรูปแบบนี้ไปทดลองใช้กับโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายพบว่า โรงเรียนทุกโรงมีการพัฒนาขึ้นในมาตรฐานที่เคยไม่ผ่านการรับรองทุกมาตรฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรูปแบบการบริหารจัดการ ทั้ง 7 ขั้นตอนมีความเหมาะสมกับการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานสถานศึกษาเนื่องจากมีการพัฒนารูปแบบมาจากสภาพปัญหาที่แท้จริงของโรงเรียนที่ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐาน เมื่อนำรูปแบบไปใช้แล้วทำให้สามารถแก้ปัญหา และสนองความต้องการของครูได้สอดคล้องกับหลักการปัญหาเกิดที่ใดแก้ที่นั้น ทั้งนี้กระบวนการบริหารจัดการเกิดขึ้นด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมจากหลายส่วนไม่ว่าจะเป็นจากภายในองค์กรโดยเฉพาะความร่วมมือร่วมใจจากบุคลากรของโรงเรียน และภายนอกองค์กร คือ การสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด

3. การประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานสถานศึกษาพบว่า ในมาตรฐานที่โรงเรียนกลุ่มเป้าหมายไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานนั้น ได้รับผลการประเมินจากคณะกรรมการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาในระดับดี ถึงดีมากทั้งนี้แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานสถานศึกษาทั้ง 7 ขั้นตอนมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบที่ได้มีขั้นตอนการสร้างจากสภาพปัญหาจริงของโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายและถูกต้องตามหลักวิชา โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้รับการยืนยันรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และเกิดจากความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหาร ครู นักเรียน ตลอดจนหน่วยงานกำกับดูแล จึงส่งผลให้รูปแบบมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ต่อไป สอดคล้องกับแนวคิดการประเมินคุณภาพการศึกษาของ บริติช ทุมเมฆ, สัญญา เคนาภูมิ และวิทยา เจริญศรี (2558 : 86-109) ที่ระบุแนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาทั่วทั้งทั้งองค์ ได้แก่ การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำความร่วมมือกันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย (Stakeholder) จะเกิดเป็นพลังยิ่งใหญ่ของการดำเนินงาน

ทุกอย่าง (สัญญา เคนาภูมิ, 2558 : 68 : 85) การเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการส่งเสริมพัฒนาประสิทธิภาพขององค์กรไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐ เอกชน องค์กรวิสาหกิจชุมชน ร่วมแรงร่วมใจ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการไม่ว่าจะเป็นด้านการผลิต ด้านการบริหารจัดการองค์การ ด้านการตลาด ตลอดจนด้านการวิจัยและพัฒนาศักยภาพต่าง จะมีส่วนให้องค์การนั้นพึ่งตนเองได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 โรงเรียนจะต้องติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานระหว่างดำเนินโครงการ และนำผลมาเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้

1.2 กำหนดขั้นตอนการนำผลการประเมินไปปรับปรุงพัฒนางานให้ชัดเจน

1.3 ควรจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์คิดสังเคราะห์คิดสร้างสรรค์คิดแก้ปัญหา ตัดสินใจให้ผู้เรียนรู้จักศึกษาหาความรู้แสวงหาคำตอบ สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้เกิดขึ้นทั้งสถานศึกษา โดยการกำหนดนโยบายจัดทำแผนงาน/โครงการรองรับ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำรูปแบบไปทดลองใช้กับทุกโรงเรียนที่ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐาน

2.2 ควรทำการทดลองใช้รูปแบบตลอดปีการศึกษา

2.3 ควรมีการเปรียบเทียบคุณภาพการศึกษาระหว่างโรงเรียนที่ใช้รูปแบบกับโรงเรียนที่ไม่ใช้รูปแบบ

เอกสารอ้างอิง

วัชรภรณ์ ทวีกุล, สัญญา เคนาภูมิ และ ยุภาพร ยุภาศ. (2558). “บทบาทของมหาวิทยาลัยในกระบวนการทัศน์ความเป็นประชาคมอาเซียน”, วารสารวิชาการแพรวากาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์, 2(3) : กันยายน - ธันวาคม 2558 หน้า 110-129.

Taweekul, Watcharaporn. Kenaphoom, Sanya. & Yupas, Yupaporn. (2015). “The Role of the University in the Paradigms of the ASEAN Community”, 2(3) : September-December 2015. p. 110-129.

- ราชกิจจานุเบกษา. (2553). กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 เล่ม 127 ตอนที่ 23ก, 2 เมษายน 2553.
- Government Gazette. (2010). Ministerial Regulations on System, Criteria and Methods of Education Quality Assurance 2010. Volume 127, Part 23B, 2 April 2010.
- ปรีดี ทুমเมฆ, สัญญา เคนาภูมิ และ วิทยา เจริญศิริ. (2558). “แนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันอุดมศึกษา” วารสารวิชาการแพรวกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์, 2(3) : กันยายน - ธันวาคม 2558 หน้า 86-109.
- Thummek, Preedee. Kenaphoom, Sanya & Chareonsiri, Wittaya. (2015). “Guidelines of Internal Education Assurance Assessment of the Higher Education Institution” *Prae-waKalasinJounal of Kalasin University*, 2(3) : September-December 2015. p. 86-109.
- สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ และ ศุภณัฏฐ์ ศศิวิวัฒน์. (2555). ความล้มเหลวของระบบการประเมินผลการศึกษาไทย : สาเหตุและข้อเสนอแนะ. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI).
- Tangkitwanit, Somkiat & Sasiwutthiwat, Suohanat. (2012). *Failure of Thailand Educational Evaluation Systems : Causes and Suggestions*. Bangkok : TDRI.
- สัญญา เคนาภูมิ. (2556). “การสร้างกรอบแนวคิดการวิจัยเชิงสำรวจทางรัฐประศาสนศาสตร์” วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 3(2) : กรกฎาคม-ธันวาคม 2556. หน้า 169-185.
- Kenaphoom, Sanya. (2013). “THE CREATING OF THE SURVEY RESEARCH CONCEPTUAL FRAMEWORK ON PUBLIC ADMINISTRATION”. *ValayaAlongkorn Review*. Vol. 3 No. 2, July-December 2013 : 169-185.

- _____. (2557ก). “การสร้างกรอบแนวคิดการวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์ โดยการคิดเชิงเหตุผล” **ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร** สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, 16 (1) : มกราคม-มิถุนายน 2557. หน้า 1-19.
- _____. (2014A). “Establish the Research Conceptual Framework in Public Administration by the Rational Conceptual thinking”. **Phetchabun Rajabhat Journal**, 16 (1) : January-June 2014 : 1-19.
- _____. (2557ข). “รูปแบบการเขียนกรอบแนวคิดการวิจัยทางการบริหารจัดการ”. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)**, 8 (3) : กันยายน-ธันวาคม พ.ศ. 2557. หน้า 33-42.
- _____. (2014B). “The Writing Format of Research Conceptual Frameworks on Management” **RMU.J. (Humanities and Social Sciences)**. 8 (3) : September-December 2014. p. 33-42.
- _____. (2558ก). “การสร้างกรอบแนวคิดการวิจัยด้วยทฤษฎีจากฐานราก” **วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**, 10 (3) : กันยายน-ธันวาคม 2558.
- _____. (2015A). “THE RESEARCH CONCEPTUAL FRAMEWORK ESTABLISHMENT BY THE GROUNDED THEORY” **VRU Research and Development Journal**, 10 (3) (September-December, 2015).
- _____. (2558). “แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพของวิสาหกิจชุมชนในเขตพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม” **วารสารวิชาการแพรวากาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์**, 2 (3) : กันยายน - ธันวาคม 2558. หน้า 68-85.
- _____. (2015). “The Approach for Developing the Effectiveness of the Small and Miro of Community Enterprise (SMCE) in Maha Sara Kham Province” **Prae-wa KalasinJournal of Kalasin University**, 2(3) : September-December 2015. p. 68-85.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. (2550). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบ พ.ศ. 2550-2554**. กรุงเทพฯ.

National Economic and Social Development Board Office, Office of the Prime Minister. (2007). **National Economic and Social Development Plan**, No. 10, 2007-2011. Bangkok.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). **แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

Office of the Basic Education. (2009). **Practice for measuring and evaluating of learning according to Core Curriculum for Basic Education Act 2551**. Bangkok : Agricultural Cooperatives of Thailand Printing.

สุวิมล ว่องวาณิช. (2547). **การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Wongwanit, Suvimon. (2004). **Classroom Action Research**. Bangkok : Chulalongkorn University Publisher.